

MOTERŲ DIRVA

Vasario (Feb.) 1955
No. 2

MŪŠIS
LAIKRAŠTIS

A.L.R.K. Moterų Sąjungos
Organas

M o t e r ų D i r v a

Women's Field

TURINYS — CONTENTS

	Page	
Moterų Sąjungos 26-sis Seimas	3	Moterų Dirva—(Women's Field)
Vasario 16	3	February, 1955, Vol. 39, No. 2.
Sofija Bartkaitė	4	Published monthly by A. L. R.
Bronė Ivaškiūtė - Engels	5	C. Women's Alliance of America,
Žmonių Jieškotojams	6	R. F. D. 2, Putnam, Connecticut,
Būkite Sveiki	7	Subscription yearly U. S. —
"Evoliucija"	8	\$2.00. Foreign — \$2.50. Single
Ar Už Tai?	9	Copy — \$.15. Entered as second
Charity	10	class matter at the Post Office
Kaip Demokratija Veikia Amerikoje	11	in Putnam, Conn. under the act
Our Perpetual Help	12	of March 3, 1879.
Homes Are Made, Not Bought	13	
Installation of Officers	14	
Letters From America Contest	16	
Vera Galnaitė	17	
Lituanistikos Institutas	18	
Rožė Mazeliauskienė	19	
Su Sąjungietėmis	20	
Cooking Contest Announcement	24	

Moterų Dirvos Redakcinė Komisija: — Uršulė Daukantienė, Marijona Čižauskienė, Dale Murray.

Raštus, korespondencijas ir "Moterų Dirvos" visuose reikaluose rašykite šiuo adresu:

MOTERŲ DIRVA
32 ARTHUR ST.
WORCESTER 4, MASS.

Tel. Worc. 7-2553

Address all manuscripts, for "Moterų Dirva" (Women's Field) to:

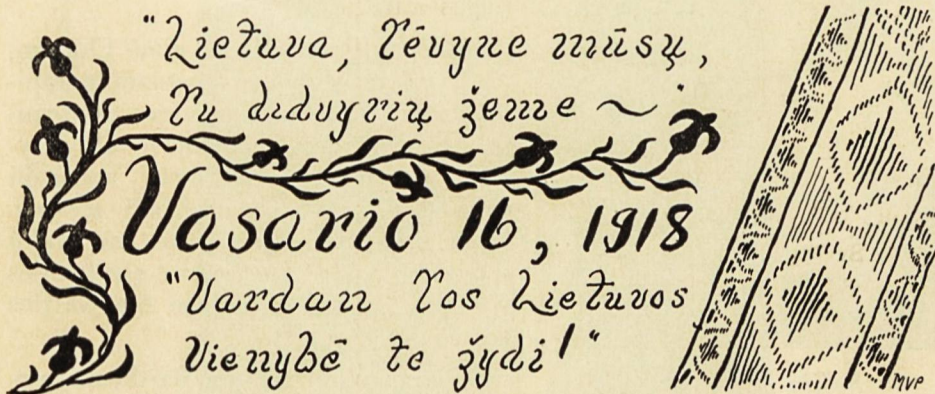
Editor — MOTERŲ DIRVA
32 ARTHUR ST.
WORCESTER 4, MASS.

A. L. R. K. MOTERŲ SAJUNGOS 26-sis SEIMAS

Moterų Sąjungos 26-sis seimas įvyks rugpiūčio 15, 16, 17 ir 18 d., 1955 m., vadovaujant 5-tai kuopai, šv. Kazimiero parapijos patalpose, Worcester, Mass.

Visi seimo reikalu pranešimai, bus vėliau paskelbti Moterų Dirvoje.

Julė Mack, Centro Pirmininkė

Vasario mėnesį, visose lietuvių kolonijose rengiami Vasario 16 dienos minėjimai, Nepriklausomybės šventė. Kiekvienam lietuviui ta diena turi skirtingą reikšmę. Tiems, kurie gyveno Lietuvoje yra prisiminimas tėvynės laisvės, nepriklausomybės; ką ta laisvė reiškė bei lėmė, tik jie gali pasakyti. Lietuviams, kurie gimė Lietuvoje, bet paliko tėvynę prieš pirmąjį pasaulinį karą, reiškė ką kitą, ir tik jie galėjo parodyti savo didelį džiaugsmą, kada per pasaulį nuskambėjo, kad Lietuva yra laisva.

Bet ką gi Vasario 16 diena sako tiems, kurie Lietuvoje nei gimė nei gyveno? Jie yra lietuvių kilmės, bet dauguma nebemoka lietuviškai kalbėti, rašyti nei skaityti. Ar šie lietuvių kilmės žmonės yra laikomi lietuviais ar ne? Ką reiškia Vasario 16 diena jiems?

Jeigu kiekviena minėta grupė pasakytų savo nuomonę, daug ką mums atvertų.

Nors šiandien Lietuva yra žiauraus priešo užgropta, nelaisva, neturi nepriklausomybės, visvien Vasario 16 diena vieniems primena gyvenimą Lietuvoje; kitiems, ypač tremtiniais, primena dieną, kuri buvo ypatingai švenčiama, ir teikia viltį, kad išauš diena kada Lietuva vėl bus nepriklausoma — kita "Vasario 16". Dar kitiems, kurie yra tik girdėję ar skaitę apie Lietuvą, ši diena primena, kad jie yra lietuvių kilmės. Ši paskutinė grupė skaičiumi yra labai didelė. Nesvarbu, kuriai grupei priklausome, džiugu kad mus visus jungia ta pati tėvynės meilė ir laisvos tėvynės ilgesys.

1955 m. Vasario 16 diena — Nepriklausomybės Šventė — Lietuvių Vilties Diena!

"Vardan tos Lietuvos Vienybė težydi!"

M. P.

PAGERBĖ SOFIJĄ BARTKAITĘ

Sofija Bartkaitė

Bartkienė į Moterų Sąjungą įrašė abi savo dukreles: Sofiją ir Kazimierą, kuri yra ištėkėjusi už Sukurs.

Kazimiera ėjo per daugelį metų nutarimų raštininkės pareigas. Žodžiu, Sofija ir Kazimiera yra pavyzdingos lietuvaitės, myli lietuvių kalbą ir dalyvauja mūsų visuomeniniame veikime.

Gruodžio 26 d. 6 v. vak. Šv. Kryžiaus parapijos salėje Kalėdų pobūvio metu buvo pagerbta mūsų kuopos ilgametė finansų raštininkė Sofija Bartkaitė. Susirinko didelis būrys kuopos narių, dalyvavo gerb. kleb. Kun. A. Linkus ir Kun. K. Barauskas, jos motinėlė B. Bartkienė ir sesutė K. Sukur. Kuopos pirm. J. Čepulienė prisegė jubiliantei "corsage" ir giedota ilgiausių metų, vadovaujant A. Norbutienei ir P. Gudinskienei. Kuopos ir dalyvių vardu, J. Čepulienė įteikė S. Bartkaitei sidabrinę dovaną.

Ilgiausių Metų, Sofija!

Kp. koresp. B. Cicenienė

Sveikiname Sofiją Bartkaitę ir linkime tvirtos sveikatos, Dievo palaimos ir ilgiausių metų.

Moterų Dirvos Redakcija

MOTERŲ SĄJUNGOS VAJUS

Sausio 1, 1955 iki Liepos 1, 1955

Naujų Narių!

Naujų Narių!

Naujų Narių!

Bronė Ivaškiūtė - Engels

Bronė Ivaškiūtė - Engels gimusi Lietuvoj, į Ameriką atvykusi 1914 metais, visa širdimi pamylusi Moterų Sąjungą, jos kilnius siekimus. Daug taip pat yra dirbusi kitomis mūsų organizacijoms ir Lietuvai pradžioje nepriklausomo gyvenimo. Seniau priklausė 6-tai kuopai, Lewiston, Maine, ėjo nutarimų raštininkės pareigas ir sykiu buvo mokytoja lietuvių rašomosios kalbos kuopos įsteigtuose kursuose. Tai toji pati *Bronė*, kurios raštai kupini sąjungietiškos dvasios ir persisunkę troškimu, kad Amerikos lietuvis šviestųsi, lavintųsi ir kultūrintųsi per M. S., tilpo Mot. Dirvoje.

Vėliau priklausė 13-tai kp. So. Boston, Mass. Dabar yra pavienė narė ir gyvena Portland, Maine. Šį mėn. telpa jos vertimas — pusl. 6.

Sveikiname mūsų Bronę ir džiaugemės, kad ji vėl pasirodo, savo rašyba, Moterų Dirvoje.

ŽMONŲ JIEŠKOTOJAMS

“Jieškau sau žmonos. Norėčiau vesti, jau vienam gyventi nusibodo.” Perskaitau tokį poniutės Lundstres vedybų agentūros vedėjos skelbimą. “Vedybos visada yra laimingos, ir pastovios, per mūsų agentūros tarpininkavimą. Be jokio bereikalingo laiko gaišinimo — Amerikoniška tvarka: —

PATIES SAU PASITARNAVIMAS.”

Nuvažiuoju prie nurodytos agentūros durų. Stovi aukštas augalotas, uniformuotas, blizgančiomis širdies pavydalo vario sagomis, jaunokas vyras. Jis man mandagiai linktelėjęs, atidarė stiklines duris, ir ranką tiesdamas nurodė, kad žengčiau vidun. Įžengiau. Pasijutau labai prabangiai išpuoštame salione. Perpylė mane šiurpas, toks keistas jausmas!... Buvau jau bemanęs atsisukęs bėgti atgal. Tik staiga mano akys susitiko su poniute, kuri sėdėjo prie stalelio, labai aptempta, prie kūno prisiplojusia bliuskele. Oh! Manau jau čia yra ta kurios jieškojau?

Bet, ji pareikalavo iš manęs sumokėti 20 kronų. Tokia esanti kaina — mokestis. Sumokėjau. “Įėjimas štai čia”, mandagiai rodydama į duris ji sako, “Tamsta nepaklysi, jei tik kiekvieną sykį atsidarysi pasirinktąsias — ieškomąsias duris”...

Įėjau tokian keturkampin kambarin. Kambarys buvo tuščias - klaidus, taip, kad galėjai ir pats savo širdies plakimą girdėti. O ji plakė smarkiai!..

Priešais mane buvo dvi durys. Ant abiejų durų parašai. Ant durių po kairei parašyta: “Žmona visam amžiui”. Ant antrų durių: “Vyras visam amžiui”. Kadangi jieškau žmonos, tai ir vėriau duris po kairei. Atsiradau tokiame pat kambari iš kurio ką tik išėjau. Visai toks pat. Čia vėl tik dvi durys. Ant vienu parašyta: “Geltonplaukės”. Ant antrų “Juodplaukės - tamsiaplaukės”. Hu! Kasgi eitų pas juodplaukes, kad gali išsirinkti geltonplaukę - blondinę!? Einu per tas duris kur parašyta “Geltonplaukės”. Įeinu vėl į kitą tuščią kambarį. Čia vėl tik dvi durys prieš mane. Ant vienu parašas: “Jaunos, grakščios, gražios mergaitės”. Ant antrų: “Subrendusios moteriškos, našlės ir gyvenimo patyrusios”. Oh!.. Smagu pasidaryti ant širdies! Kaip rūpestingai iškalno suskirstytos ir patiekta pasirinkimui... Tik eik ir iš visų rinktinių dar išsirink!.. Einu pas tas jaunas grakščias gražuoles... Ir dar durų neatidaręs, jau matau kaip jos laukia manęs!..

Įžengiau šauniai su plakančia širdimi!.. Nugi, tik vėl į nusivylimą. Vėl į kitą tuščią kambarį. Čia ir vėl man reikia pasirinkti. Čia vėl dvi durys. Ant durų po dešinei parašas: “Gražiai nuaugusios, lieknos - laibos”. Ant antrų vėl parašas: “Riebios, storos ir mažais formų trūkumais”. Darau duris po dešinei. Kągi, jau į penktą kambarį įeinu ir vis tas pats. Pasirinkimui suskirstytos. Ir vis pasirenku tas patinkamąsias, tas jaunąsias ir gražiąsias. Čia ir vėl dvi durys pasirinkimui. Ant vienu parašas: “Be giminių”. Ant antrų: “Su daugybe ir plačia gimine”. Noriu žmonos tik sau, o ne jos gausios giminės. Taip ir išsirinkau duris su parašu: “Be giminių”. Įeinu atsidaręs išsirinktąsias duris, ir vėl tik tuščias kambarys su dvejomis durimis. Ant vienu parašas: “Apsukrios, gabios šeimininkės ir taupios”. Ant antrų: “Išleptos, nerangios, tinginės, išlaidžios”. Oh, o, o, o... Mano

širdis ima smarkiai plakti, jau visa būtybė jaučiu, kad jau artinuos prie tos kokios tikrai jieškau. Ilgai nereikėjo mąstyti kokias duris praverti. Taip ideališkai suskirstytos, sumaniai sugrupuotos, it kokios automatiškos mašnos išsijotos, kuri atskiria — išsioja pelus — šiukšles nuo grūdų.

Bet, jau daugybę durų atidarinėju, o dar nei vienos mergaitės nemačiau, neradau - nesusitikau... Kurias tik išsirinktąsias duris atsidariau, vis įžengiau į tuščią kambarį vis jame radau kitas dvejas duris. Vis ką radau tik duris, duris ir duris... Bet tik tiek, kad ant kiekvienų durų vis yra vyliojanti viltis... Viltis jieškomą susirasti.

Dabar vėl skaitau parašą ant durų po dešinei: "Viską pati siuva, lopinėja ir valgi gamina namie". Ant antrų durų parašas: "Lošia kozyrėmis-kortomis, ir ištekęsios pareikalaus tarnaitės". Žinoma, einu pro duris po dešine. Praveriu duris ir vėl tuščias kambarys su dviem durimis. Ir vėl turiu pasirinkti. "Tvarkinga, švari ir paprasta". Ant antrų: "Geniali ir su nepaprastai aukštais interesais". Kągi, tuos nepaprastai aukštus interesus jau aš pats turiu. Tad, pasirinkau tą paprastą. Atidariau duris, ir vėl tuščia. Vėl pasirinkimui dvejos durys. Ant vienų parašas: "Su pinigais ir dideliais turtais". Ant antrų: "Vargšės — neturtingos kaip bažnyčios žiurkės". Priėjau prie turtuolių! Tas laimės džiaugsmas mane net į orą kilstelėjo! Kokia maloni akimirka?! Kokia artėjanti laimė!.. Apimtas tiesiog apsvaigusio džiaugsmo, šoviau prie turtuolių, žengdamas dideliu - plačiu žingsniu pirmyn! Oh! Čia net ir sustingau... Atsipeikėjęs, pasijutau esąs ant gatvės. Prie tų pačių durų pro kurias įėjau. Čia stovėjo tas pats augalotas, uniformuotas su širdies pavidalo vario sagomis vyras, kuris mane atėjusį mandagiai įleido vidun. Dabar jis man ką tai plokšto suvynioto įspaudė į ranką. Išvynioju. Išvyniojo veidrodėlis ir raštelis. Skaitau: "Vyriškis, su tamstos ypatybėmis, pageidavimais, besaikiniais norais, geriau pirma pats save gerai peržiūrėk į šį veidrodį."

Bronė Ivaškiūtė

(Verstas iš "Zelta Vartu Vėstis" Nr. 7, 1954)

"BŪKITE SVEIKI"

Dr. S. Biežis — M. S. Daktaras Kvotėjas

ANTRAJĄ AMŽIAUS PUSĘ PRADĖJUS

Kai kurie žmonės mano, kad dar negimęs kūdikis jau pradeda mirti. Žinoma, su tokia mintimi nei būsimoji motina, nei tėvas negalės sutikti. Jie, nekantriai laukdami naujosios gyvybės, negali net šitokios minties prileisti, o dar labiau konkrečiai ją vaizduotis. Juk tikrumoje naujagimis tampa jų viltimi ir jų ateities svajonėmis. Tat, atrodytų, tokioms labai jau realioms ir net žiaurioms mintims neturėtų būti vietos.

Tai, žinoma, žmogaus akimis žiūrint, labai tolima ir perankstyva mintis. Betgi, iš kitos pusės, atrodo, turime ir čia tiesos. Juk niekas su saule negyvena. Pagaliau net pati saulė pagal mokslininkus irgi nėra amžina. Sakoma, kad kada nors ir jos šilimos šaltiniai išsisems ir ji turės užgesti. Žinoma, tai gal milijonų milijonų metų reikalas. Ką gi bekalbėti apie žmogų, kuris amžius, palyginti, yra tik spindulio švystelėjimas.

Bet vis delto, jei panašiai galvotumėm, tai tada susidarytų įspūdis, kad nėra ko čia gyventi, jei dar negimus reikia pradėti ruoštis mirti. Tai būtų labai pesimistiška gyvenimo sąvoka. Betgi iš tikrųjų nėra jokio reikalo baimintis, kad neišvengiamoji būtinybė ateis, ir jos žinojimu kartinti sau gyvenimą. Pagal turimas sąlygas reikia tvarkytis taip, kad būtumei ir pats laimingas ir jaustumėis, kad tuo gali padaryti laimingu savo artimą.

Buvau minėjęs, kad dauguma galvoja, jog žmogaus tikrasis gyvenimas prasideda nuo jo 40 metų amžiaus. Šitai nusako, kad pilnas žmogaus gyvenimas faktinai ir prasideda nuo to laiko. Kas gi tie 40 metų? Tai jau ramaus gyvenimo laikotarpis. Jaunystė su savo entuziazmu, svajonėmis ir, kaip sakoma, kvailystėmis, praūžusi ir, didele dalimi žmogus atsikratęs tų savo svajonėmis ataustų nepasiekiamų ir tik jam vienam įsivaizduojamų planų.

Jo jaunystės neišmatuojamoji energija, kuria jis svajojo savaip pertvarkyti pasaulį, sulaukus to amžiaus, pavirto ramiai tekančia upe. Nuo to laiko jis pradeda rimčiau žiūrėti į žemiškąjį gyvenimą. Dažniausiai jau jis turi susikūrus šeimą, kas teikia jam tam tikrų problemų. Jis tampa pastovus, nors, žinoma, kartais ne visi jaučia jiems prideramą atsakomybę savo šeimai ir bendruomenei. Jis tampa konservatyviškesnis, apskaičiuoja savo žygius, iš kurių jau iš anksto daro sprendimus. Nuo šio amžiaus tikrai jis pradeda gyventi ant kietos žemės, žinodamas, kad, tik šaltu protu vadovaujantis, galima laimingai praleisti antrąją savo amžiaus pusę.

“EVOLIUCIJA”

(Bezdžionės pažiūra)

Kokoso medyje sėdėjo trys bezdžionės
 Ir šnekučiavosi apie dalykų stovį.
 Viena jų tarė: — “Judvi paklauskite —
 Eina gandai, tikriausiai pramanyti,
 Esą žmogus iš bezdžionių taurios giminės išsivystęs!
 Ar girdėjo kas pasaulyje tokią paikystę?
 Lygu bezdžionė kada būt palikus patelę,
 Badu marinusi vaiką, pametusi lopšely,
 Ar perdavusi kam, lyg jie būtų daiktai,
 Kad jie patys nežino kieno jie vaikai.
 Arba ir vėl, jūs tikrai negirdėjot,
 Jog bezdžionė, tvora kokosą aptvėrus,
 Leistų pūti be naudos skaniems riešutams,
 Užgynusi kitoms bezdžionėms pasmaguriaut.
 Jeigu tvora gi atitverčiau šį medį nuo visų,
 Jus badas verstų vogti nuo manęs iš pasalų.
 Ir dar vienas dalykas bezdžionės neišdrįstų,
 Plėšikaut naktimis, muštis, daužytis,
 Arba pagriebti peilį, šautuvą, lazda,
 Padaryti kitai bezdžionei galą.
 Taip žmogus “iškilo” biedniokas aršus,
 Bet, broliukai, jisai nekilo iš mūs.

(Autorius bei vertėjas nežinomas)

AR UŽ TAI?.....

Ar už tai, padėjai savo galvą jaunasai Lietuvos karžygi?

Auksiniam rugių lauke, kurį saulė-motutė šildė savo gaivinančiais spinduliais, užtikau aš jį — jaunąjį Lietuvos karžygį. Gulėjo jis užmigdytas amžinuoju miegu, veidu atkreiptu į kanuolių išgriautą kaimą, vienoj rankoj dar tebelaikė drūčiai suspaustą šautuvą, kita gi užspausta ant krūtinės lyg ir mėgindamas užslėpti žaizdą padarytą priešo nelemtos kulkos.

Taip tykiai gulėjo jis, taip ramiai, kad visas tas nuteriotas kraštas, suliginus su juo, gausia gyvybe šnabždėjo. Vingių vingiais driekėsi žmonių kelias tirštai nusietas neapykanta, savinaudišku gobšumu, kerštu ir nepasitikėjimu vienas kitu, kliudo jie žmogaus kelionę, nevieną suklupdo, skaudžiai pažeidžia, bet grįžti atgal nėra galimybės. Ir taip prabėga daug dienų ir metų, o tuo keliu kiekvienas nesulaikomai eina iki sutinka savo mirtį.

Bet jis su savo draugais dar ilgesnį kelią, dar tolesnius pasaulius perėjo palikdamas senas tradicijas, savo pažiūras, nes širdį palietė skausaus idealo liepsna ir siekiant to idealo keliavo naujais keliais, statė savo gyvybę naujoj kovojo, tas jaunas Lietuvos karžygis, pašvėsdamas savo jėgas ir savo jauną galvą ant žmonijos laisvės aukuro.

O šiandien... šiandien jis guli taip tyliai, taip ramiai tarp liuliuojančių auksinių rugių nuteriotuose karo laukuose.

* * *

Gyvybė kaip ir mirtis — nepermaldaujamos ir iš nustatytų vėžių nėra leista iškrypti, todėl skausmu surakytą širdimi grįžau per jūrias marias į laisvąją Ameriką į jo gimtinį miestą. Juodos mintys, sunkus kai švinas neatsakyti klausimai. Kodėl ir kam? — vargino sielą. Atsidūriau prie milžiniško namo durų. Mačiau kaip senutė žilgalvė moteris — tokia pat kaip tavo ar mano motina — sulinkusi po našta ilgų sunkių darbo metų, drebėjo prieš išsipenėjusį žiauriabalsį darbdavį koliojantį ją, kad nepakankamai nušveitus didžiulį durių ranktį.

Per banguojančių auksinių varpų laukus, kurie dar švytrėjo akyse, mačiau ją drebančią prieš jį, jos švento žmoniškumo skydą nuoplėštą ir pamintą, be balse ir bejėgę, o vien dėl to, kad reikia gyvybės siūlą palaikyti, kad baimė ilgų alkanų dienų stovėjo kaip nuolatinė šmėkla prieš jos prigesusias akis.

Kitur mačiau išdidžią, nutukusią moteriškę su išpurtusiu veidu, su kūnu, kurį tik plieno ramščiai tepalaikė nuo sudribimo. Maži, balti kaip stiklas akmenėliai suvarstyti ausyse, žērėjo, taip pat jie žērėjo ir ant išpurtusių, nenaudingų pirštų ir krūtinės. Dar iš tolimo mūsų lauko kanuolių užesiui aidint, girdėjau ją piktai rugojant — “jau per ilgai šis karas tęsiasi, mano siuvėja sakosi negalinti man gauti tam tikros spalvos audeklo iš Paryžiaus mano rūbams, negaliu gauti užsakytos kaklarinkės savo šunyčiui, ir vis dėlto kvailo karo.

Ak Viešpatie! Ar už tai, ir už tokius dėjai savo galvą jaunasai Lietuvos karžygi?

* * *

Mačiau jį didžiuliam miesto darže — sutverimą žmogaus išvaizdoj, peralkusį, beviltį, pusgyvį; virpančiom rankom, trukčiojančiu veidu, visas kūnas svaigalų suėstas. Bet aš tik ką atitraukus akis nuo ten, kur tūkstančiai guli amžiname miege, temačiau, kad tas sutverimas, dar gyvas, kada tu, jaunasai karžygi, visame savo stiprume guli negyvas, karo lauکه, svetimoje žemelėje.

Iš vieno banko mačiau išeinant gudraveidį vyrą, išsipuošusį brangia gelumbe, net nepakeliant akių nuo laikraščio, žinodamas, kad vargo žmonės nuolankiai duos jam kelią, kad brangūs jo rūbai ir aukso papuošalai, rodys jį esant laimės dievų numylėta, kuriam viskas turi iš kelio trauktis.

Pastoję jam kelią jauna moteriškė išteptu veidu ir lūpom. Akyse dar matėsi likučiai šventosios jaunystės skaistybės, kurių nei dirbtina veido šypsena negalėjo visiškai paneigti. Skurdo ir vargo prispausta žiūrėjo į gudraveidį su praplėstomis jau iš baimės ir desperacijos akimis.

Mačiau, kaip gudraveidžio akyse suliepsnojo gašlumas; mačiau kaip jos akyse blikstelėjo ir užgeso sielos agonijos kibirštis — užgesyta skaudaus ir baisaus reikalo palaikyti gyvybės siūlą, nors siela jau ir mirus.

* * *

Ar už tai padėjai tu savo galvelę, jaunasai Lietuvos karžygi, ar už tai be gailėsio liejai savo kraują, aukojai save visą, kad ir toliau tęstųsi tas pasaulio vargas ir skurdas? Ar už tai?.....

Girios Duktė

CHARITY

*Have you stopped to think of the wrong that lies
In the simple words, they say?*

*When you stoop to repeat a tale you've heard,
Don't you know you are paving a way —*

*For the story you tell may have been told
By many others before;*

*And the person you tell may tell it again,
And add just a little bit more.*

It isn't the things you say of me,

Or the things I say of you —

It's the things that someone said I said,

Or that someone says I do.

You may brand the tale as a gossiping lie

And refuse to believe it still;

But the seed once sown will quietly bud

And flower against your will.

There is heartache enough in the world, old pal,

Don't add to the gossiping cry —

For the friend who counts is the friend who hears

And smiles — and lets it die.

KAIP DEMOKRATIJA VEIKIA AMERIKOJE

“Mes esame tauta daug tautybių, daug rasių, daug tikybių — mus jungia laisvės ir lygybės vienybė.”

Kada Marian Anderson, pagarsėjusi negrų dainininkė išpildė Ulrikos rolę operoje “Un Balle in Maschera” sausio mėnesį Metropolitan Operoje New Yorke, ji buvo pirmoji narė negrų tautos, kuri dainavo toje garsioje institucijoje. Kada M. Anderson pasirašė po kontraktu dainuoti Metropolitan Operoje ji pareiškė, “Mano didžiausias troškimas yra dainuoti operoje. Turėjau ilgai laukti savo svajonių išsipildymo ir tik dabar turėsiu progos realizuoti jas.”

M. Anderson, populiarė ir viena iš sekmingiausių dainininkių kilusi iš visai neturtingos šeimos, bet visuose pasisekimuose niekad neužmiršo savo skurdžią jaunystę, giliai tikinti, visuomet nori kitiems ištiesti pagalbos ranką. Ji įsteigė fondą iš \$10,000.00 (metams) padėti jauniems artistams, nepaisant spalvos, rasės ar tikybos.

80% kolegijų prezidentų ir studentų smerkia diskriminaciją, kuri su laiko studentus nuo narystės įvairiose mokyklų organizacijose dėl rasės arba tikybos skirtumų. Tai neseniai parodė studijų 125 svarbesnių kolegijų ir universitetų. Studija parodo, kad kolegijos kaip University of Connecticut, Columbia University New Yorko, Princenton University New Jersey valstijoj, Dartmouth Kolegija New Hampshire, University of Wisconsin ir University of Chicago pradėjo šalinti rasinę ir tikinę diskriminaciją iš kolegijos draugysčių. Dvi kitos mokyklos State University of New York ir City College of New York jau pasekmingai išbraukė tokią diskriminaciją. Šis judėjimas žymiai sustiprėjo nuo antrojo pasaulinio karo. Pradžią judėjimui davė Amherst Kolegija, Mass., kuri 1946 m. nutarė, kad ligi 1951 m. visos draugystės turės užbaigti diskriminaciją arba netekti savo privilegijų Amherste. Kitos grupės, kurios pačioje pradžioje rėmė panašius žygius buvo Middlebury College Vermonte, Swarthmore, Pensylvanijoj ir Massachusetts Institute of Technology. Neseniai vietinis vienetas Williams College Massachusetts pasišalino iš centralinės organizacijos kada priėmė žydą nariu. Tai tik pradžia šio svarbaus darbo.

Folkloro žurnalas išleistas jauno liaudies - šokių entuziasto Californijoj yra puikus pavyzdys dviejų svarbių Amerikos gyvenimo fazių — tarp grupinio supratimo ir palaikymo įvairių etninių grupių ir jų senoviškos kultūros. Žurnalas “Viltis” paskutinėje laidoje aprašo šiuos dalykus: serbų tautinius šokius, Pietų slavų liaudies kultūrą, kroatų rūbus, austrų ir lietuvių šokius, prancūzų - kanadiečių šokius, Azuma Kabbuki arba japonų šokius ir ukrainiečių jaunimo organizacijos susirinkimą. Svarbus straipsnis pavaizduoja linksmą žydų “Sukkoth” (Festival of Tabernacles) šventę. Šie visi kultūriniai veiksmai, žurnalas praneša, įvyko JAV-ese, tarp-grupių veikloje. Irgi įdomios žinutės apie graikų, lenkų, škotų, airių, skandinavų, vokiečių, ispanų ir meksikiečių šokių grupes arba festivalus. Pagal “Viltį”, įvairių etninių grupių liaudies veiksmai JAV-ese tikrai nemiršta, bet randa paramos iš visai netikėtų šaltinių. Pav. žurnalas pažymi “kad populiariskumas Kolo (Jugoslavų) jau traukia pašalinius žmones taip, kad šiandien daugiau ne jugoslavų šoka Kolu negu patys jugoslavai.

(Common Council)

OUR PERPETUAL HELP

By James J. Galvin, C. SS. R.

(continued)

OUR LADY'S WISH

Patroness of A.L.R.C.
Women's Alliance

"Finally the glorious Virgin appeared again to the aforementioned girl, saying that she should tell her mother to place her picture *between the basilica of St. Mary Major and that of St. John Lateran*, in a certain church dedicated to the holy Apostle Matthew. The mother obeyed and sent for the Brothers of St. Augustine who were then in charge of the church; and the clergy and all the people being present, it was carried to that church, where on that same day that it was transferred, this first sign was seen: a certain man, whose arm was so contracted that he could not move it at all, humbly recommended himself to God and the Virgin, and having made a promise, was cured on the instant.

"In this way this picture of the most glorious Virgin was placed in the aforesaid church of blessed Matthew the Apostle on the 27th day of March, 1499, during the Pontificate of our Most Holy Father and Lord in Christ, of Our Lord Pope Alexander VI, in the 7th year of his Pontificate."

So much for the most ancient document concerning the miraculous picture of Perpetual Help. It stresses three points especially: First, that the picture had been long venerated in Crete and famous for miracles; second, that Our Lady herself gave it the new name of "*Perpetual Help*"; and third, that she chose the spot where she wished it to be venerated in Rome... in the church between the Basilica of St. Mary Major and that of St. John Lateran." From the year 1499 until the 3rd of June 1798 it hung over the main altar in the Church of the Apostle St. Matthew. Guide books to Rome of this period point out that the picture there was "renowned for miracles". But as for a history of those three centuries in relation to the picture there are hardly any written documents available at present. In the years to come more may be found.

But in 1798 the Church of St. Matthew was leveled to the ground with about thirty other churches of Rome, by order of Massena, successor to Marshall Berthier. Rome had fallen to the armies of Napoleon. For the next sixty-eight years the famous picture of Our Lady of Perpetual Help was for all practical purposes lost and forgotten. During that period it lodged in the private oratory of an Augustinian monastery. And at this

point in the story an altar boy enters to show the wondrous ways of divine Providence. His name was Michael Marchi, and he often served Mass in this very oratory. This lad was destined to remember the famous picture of Our Lady, and be instrumental in restoring it to the veneration of the world.

And now the dramatic story of the picture's rediscovery commences. It is the year 1862. At recreation one day in the Redemptorist house in Rome one of the Fathers made mention of the fact that he had been reading in an old book that their church of Sant Alfonso was built almost on the ruins of the church of St. Matthew the Apostle, where a once famous picture of our Lady was enshrined. It was called Mary of Perpetual Help, he added. The mention of its title rang in the ears of one of the young Redemptorists present like a gong. His name, Father Michael Marchi. He told them he knew the ancient picture well! As a boy he had served Mass dozens of times in the oratory of the Irish Augustinians at Santa Maria in Posterula. He saw it there. An old lay brother had told him its history. It was miraculous!

(To be continued)

HOMES ARE MADE, NOT BOUGHT

Marijona Cizauskas

A rug or carpet for your bedroom adds charm, makes it quiet and therefore, restful to say nothing of the wonderful "feel" underfoot when you swing your feet on to the floor to start the new day. In a bedroom you can indulge yourself with pastels and soft textures that are not suited to heavier traffic areas like the living-room and hallways.

If a small rug is kept in the entrance way and cleaned once or twice a week, it won't be necessary to clean the larger rugs as often. Most dirt accumulates in the area covered by the few steps one takes on entering from the outside.

Did you know that there is a new paperfiber rug which is a good buy and comes in handsome brilliant colors and contemporary weave effects.

Most rugs are made of animal fiber, which is porous, and they hold bacteria as much and possibly more than a public sidewalk.

Never "scrub" your rug with the vacuum cleaner attachment. Instead maintain good posture, go over each section slowly, and let the suction do the work.

If a rug blends in color with the floor an illusion of space is created.

Did you know that when floors are carpeted with good padding underneath, much noise and clatter is absorbed.

Attractive floor coverings can give you noise insulation, comfort underfoot and color value, all rolled into one.

It is best to have your wool rugs professionally cleaned once a year or by all means once in 2 years.

See you later —

INSTALLATION OF OFFICERS

(As conducted by Chapter 46 — Chicago, Ill.)

The Ceremony makes no pretense at completeness. It is suggestive of a pattern which might be adopted by affiliated groups of Catholic Women. It will have served its purpose if, in its simplicity, it welcomes new officers by presenting to them a model for their responsibility.

May Our Lady in all her titles be reflected in the officers who guide the destiny of our organization.

* * *

Officers are installed at the first regular meeting following elections. It is advisable to keep the Ceremony simple, yet dignified.

It should take place before a simply erected shrine of Our Lady, or patron of the organization, with decorations of flowers or drapery, and lighted candles.

A past president, a district officer, or someone sponsored by the Moderator or the Moderator himself may serve as the Installing Officer.

Place outgoing officers in order of rank at one side of shrine; incoming officers on the other.

No communication or applause shall interrupt this installation.

PRAYER

Most Holy Mary, Mother of God, whom I love to honor under the lovely title of Mother of Perpetual Help, I, the most unworthy of thy servants, have recourse to thee, begging of thee to be my guide and counselor in this vale of tears. Obtain for me, through the most precious blood of thy Divine Son, forgiveness of my sins, and the salvation of my soul, with all the means necessary to secure it. Obtain for the Holy Church triumph over her enemies and the extension of the Kingdom of Jesus Christ over the whole earth. Amen.

All Sing: On This Day O Beautiful Mother.

Moderator: I now declare the offices vacant.

As Catholic women, you have turned to the Mother of God time and time again, in joys and in sorrows. It is for this reason that the American Lithuanian Roman Catholic Women's Alliance has chosen for its Patroness, Our Lady of Perpetual Help, whose feast day is June 27. We have chosen Our Blessed Mother in several of the titles to be the Patroness for the various offices. We pray that she will be with those who hold these offices throughout their days, guiding them to serve you well.

Officers of Chapter —, you are about to undertake a work and assume a responsibility to which we trust you will give great consideration. You may occasionally find yourselves confronted with difficult problems. However, you must always remember that no officer, no matter how efficient can succeed without the cooperation of each member of her organization.

Treasurer: Will the Treasurer - elect please come forward. May I introduce — — —. The office of Treasurer is a very important one. You

will receive all monies and disburse funds according to the rules of the organization and its financial needs. To the holder of this important office, we give as Patroness, Our Lady of Good Counsel, whose feast day is April 26. Congratulations.

Financial Secretary: May I present the Financial Secretary - elect, — — — . As Financial Secretary, you shall receive all membership dues and keep a record thereof. You shall transfer these funds to the National Secretary. You shall submit all books and records in your possession to an Auditing Committee for the Annual Audit. To you we give as Patroness, Our Lady under the title of Queen of the Holy Rosary, whose feast day is October 7. Congratulations!

Recording Secretary: I present the newly elected Recording Secretary — — — . As secretary you shall receive all organization mail and answer it in accordance with the direction of the President or the decision of the membership, always in accord with the purposes and policy of the National Council. The duty of mailing notices to each member of the organization gives the Corresponding Secretary a wonderful opportunity to become acquainted with each member. Your office requires interest and knowledge of the work of the Alliance. Your feast day is the Holy Name of Mary on September 12th. Congratulations!

Vice-President: May I introduce the Vice-President - elect — — — . The Vice-President shall serve in whatever capacity she is called upon. At present she will act as Hostess after each meeting. She will not be the silent member of the chapter, but the rod and staff of the President. She shall preside at meetings when the President cannot do so. She should have a true Catholic character, a vital interest in the work of the organization in all its phases. To you as Assistant to the President, we give you as Patroness, Our Lady of Divine Grace whose feast day is June 9th. Congratulations!

President: And now I present the President - elect — — — . The President guides and directs the organization and the Board of Directors. She shall call special meetings when necessary. She shall be ex-officio, a member of all committees. She shall perform such other duties as devolve upon her office. More than that, she is an apostle and should possess a practical and supernatural spirit. She should evidence tact, patience and adaptability and be versed in the meaning and fields of Catholic Action. To you, we do not give as Patroness Our Lady in one of her glorious titles. Remembering that it truly requires more humility to lead than to follow, we ask you to accept as your Patroness,, Our Lady of Humility. Her feast day is July 17th. Congratulations and best wishes.

Moderator: Officers of Chapter —, you have accepted the offices to which you have been elected. Please raise your right hand and repeat after me.

I, in the presence of the members of this organization do pledge myself to fulfill faithfully the duties of the office to which I have been elected. I will obey the Constitution and By-laws of the National organization as well as our individual chapter's. I will ever work for harmony in this organization both by good example and diligent work in the office to which

I have been elected, and I will, at the expiration of my term of office deliver to my successor all goods and property and money in my possession belonging to this chapter.

Moderator: I hereby declare you duly installed officers of Chapter —, of the American Lithuanian Catholic Women's Alliance, and the activities represented therein to serve until your successors are elected and qualified.

LET US PRAY

Our Lady of Light, spouse of the Holy Ghost, I give thee my whole self, soul and body, all I have, or may have, to keep for Jesus that I may be his for evermore. Our Lady of Light, spouse of the Holy Ghost, pray for me.

Retiring President: (Hands gavel to the president) I hereby present you with the symbol of authority. May you use it wisely. You may now conduct your meeting.

(We suggest this be kept for future reference. More on such ceremonies in future issues. *Editor*).

RECENT ARRIVALS WIN TOP PRIZES IN LETTERS FROM AMERICA CONTEST

Three newcomers to the United States have been awarded the top prizes in the nation-wide Letters from America Contest conducted by the Common Council for American Unity.

Spyros Orfanitopoulos of New York City, a 41-year-old Greek immigrant who came here in 1947 as a treaty trader and liked it so much that he stayed here permanently, was awarded first prize for the best statement on "How I Use My Letters Abroad to Spread the Truth About the United States and the American Way of Life." Mr. Orfanitopoulos is the secretary of the Hellenic Cathedral in New York.

Tied for second prize in the contest which drew entries from two-thirds of the states and in 23 languages were Mrs. D. Manera of Dorris, California, who has been in America since 1948, and Mrs. Robert Goodwin of Albion, New York, who lived in Germany until two years ago.

Honorable mentions went to 12 other contestants.

In the winning entry Mr. Orfanitopoulos, who spends "many evenings a week writing to friends abroad," pointed out that each of his letters is read by many people. "When I write to my cousin," he said, "the contents of my letter become known to all my relatives. He maintains the only coffee house in the village and thus 100, 200, and even up to 1,000 villagers learn the truth about America." Recently Mr. Orfanitopoulos has written about education in America to a Greek teacher, about free enterprise to a business man, and about public housing to a man with a large family. "Every letter abroad gives us an opportunity to say something about America, its ideals of liberty and democracy in action..." said Mr. Orfanitopoulos.

Writing in Italian, Mrs. Manera emphasized in her entry that it is the everyday happenings here in America which interests those abroad. "I

write about what I see, what happens to me and how I live day by day. To one friend I write about the methods of teaching, the help given to children, the democratic attitude of teachers... To another I tell about free elections... To a little boy I send a page of a railroad magazine with a picture of a magnificent streamliner... I tell them that whether in a store, office or at the movies, no one takes precedence. It is first come, first served. At the bank I am waited on with the same consideration as the President."

Mrs. Goodwin, who shared the second prize with Mrs. Manera, also stressed writing in natural, simple language. "When I write a letter, I try to visualize my friend sitting beside me and that we are talking about simple, everyday happenings. I am often asked "What should one write about?" This should not be a problem. We can give a clear picture of the American way of life by writing about our home, the flower garden, the kind act of a neighbor, a shopping day, a ride on a bus. All these things are easy to talk about because we live with them and the words come naturally. They make my letters, together with thousands of others which go overseas a valuable instrument of truth." From her own experience Mr. Goodwin is convinced that "people are sometimes skeptical when it comes to big speeches but they know that letters about our everyday lives are the truth."

The Letters from America Contest sought to obtain suggestions and examples that would be helpful to letterwriters in general as to how they can use their letters abroad to create goodwill for America in other lands. Anyone writing to friends and kinsfolk abroad was eligible.

The Common Council for American Unity has for the past four years conducted the Letters from America Campaign to combat communist propaganda and spread the truth about America. The Council publishes a regular column of suggestions and information for individual letterwriters which is carried by numerous newspapers throughout the United States.

The headquarters of the Common Council and its Letters from America Campaign are in the Willkie Memorial Building, 20 West 40th Street, New York 18, N. Y.

(Common Council)

*Vera Galnaitė yra Moterų
Sąjungos Išdo Globėja 1953-
1955 m. Ji vertė į lietuvių kal-
bą naują Moterų Sąjungos
Čarterį bei Įstatus.*

BŪKIME VISI LITUANISTIKOS INSTITUTO NARIAIS!

Mūsų išeiviai, ypač JAV-ėse, ligi šiol bendromis jėgomis yra daug nuveikę. Politinei veiklai bei politinei lietuvių kovai Amerikoje turi įsteigę ALT-ą, šalpos darbui — BALF-ą. Buvo pasigendama tikrai vienos centrinės mokslo įstaigos, kuri suburtų apie save visus užsienyje esančius lituanistus mokslininkus ir rūpintųsi lituanistinio mokslo darbo vykdymu. Prieš metus ši taip svarbi kiekvienos kultūringos, o ypač mažos tautos gyvenime įstaiga buvo įsteigta. Tai *Lituanistikos Institutas*, kuris susilaukė mūsų veiksmų, visuomenės veikėjų ir pačios visuomenės pritarimo.

Lituanistikos Institutas turės puoselėti mūsų būdingąją kultūrą, atskleisti ir ryškinti ją mums patiems, ypač priaugančiam jaunimui, kuris dabartinėmis sąlygomis mažą arba nieko apie ją nepatiria, o taip pat ir svetimiesiems. Bet ypač svarbus instituto uždavinys yra šiuo metu, kada mūsų tautai gresia ne tikrai fizinis, bet ir *dvasinis žudymas, genocidas*. Todėl laisvojo pasaulio lietuvių pareiga, yra išsaugoti ir plačiau paskleisti tikrą supratimą apie lietuvių kalbą, literatūrą, mūsų mokslinę ir kultūrinę pažangą, kada mūsų gimtoje žemėje tai nebėra galima, ir viskas yra šališkai nušviečiama.

Tai daryti laisvojo pasaulio lietuviai yra atsakingi ne tikrai prieš savo pavergtuosius brolius, bet taip pat ir prieš svetimtaučius, kuriems turi pateikti okupanto *nesužalotą lituanistinį mokslą*. Šis mokslas nėra kokia nors nebūtinai tereikalinga atitraukta nuo šių dienų gyvenimo abstrakcija, bet yra *gyvas lietuviškas reikalas*, tolimesnės perspektyvos akimis žiūrint, ne mažiau reikalingas, kaip ir politinė laisvinimo kova ar šalpos darbas. Pagaliau ir pačiame politiniame darbe daugeliu atvejų negalima išsiversti be mokslininkų pagalbos.

Lituanistikos Institutas yra nesrovinė kultūrinė mokslo įstaiga, tad visų lietuvių būty pareiga ją remti. Instituto statutas numato šalia tikrųjų instituto narių - lituanistų mokslininkų, dar *iždo rūpintojus*, kurių uždavinys yra rūpintis institutui lėšų telkimu ir jų valdymu. Į Iždo Tarybą šiuo metu įeina žinomi visuomenininkai, dvasininkai, profesionalai ir verslininkai. Kiekvienas toks narys atliks savo svarbų vaidmenį institutui ir lietuvių.

Padidėjus lėšoms, institutas netrukus galės išplėsti savo veiklą ir pasirodyti su spausdintais savo mokslininkų darbais. Tada galima bus tikėtis paramos ir iš įvairių Amerikoje ir kitur veikiančių fondų. Šiuo metu jau yra galutinai paruošta ar visai baigiama ruošti nemaža tikrai vertingų veikalų, kuriuos galima būtų tuojau išleisti. Paminėkime svarbesnius iš jų: Lietuvos istorinė geografija (K. Pakštas), apie senovinę lietuvių religiją (Alseikaitė - Gimbutienė), apie Vilniaus pils (J. Puzinas), Vilniaus miesto istorija (A. Šapoka), apie 16 amž. Lietuvos kultūrinį, religinį bei politinį gyvenimą (Z. Ivinskis), lietuvių literatūros bei kultūros istorijos studijos (V. Biržiška), lietuvių rašytojų biografijos ir bibliografijos nuo seniausių laikų (V. Biržiška), SLRKA istorija (A. Kučas), Amerikos lietuvių dainos (J. Balys), Vilniaus Universiteto istorija (M. Biržiška), ir visa eilė kitų.

Mums visiems turi rūpėti, kad šie ir daugelis kitų vėliau paruoštų darbų išvystų dienos šviesą, kad jie pagilintų mūsų žinias apie lietuvius, Lietuvą bei jos kultūrą, o kartu parodytų ir svetimiesiems, kad mes esame verti užimti lygią vietą laisvųjų kultūringųjų tautų šeimos tarpe. Ne mažiau yra svarbu mums pasirūpinti, kad kiekvienas mūsų žymus mokslininkas, kurių už gimtosios žemės ribų vargu ar kada bevaliosime paruošti, suskubtų parašyti savo darbus, o institutas juos išleistų. Tai yra mūsų visų lietuvių tiek *tautinė kultūrinė*, tiek ir *visuomeninė pareiga*. Ir mes tai galime padaryti, kaip daugelis ir kitų tautų, įsikurdamos panašius institutus bei mokslo akademijas, yra padariusios.

Kviečiame tad visus stoti Lituanistikos Instituto nariais ir tuo būdu jį paremti morališkai ir materiališkai. Kiekvienam nariui yra teikiamas atitinkamas vardas pagal jo įnašų į instituto išdą didumą: *nario fundatoriaus*, *nario globėjo*, *nuolatinio nario*, kas paaukvoja institutui ne mažiau kaip \$1000, \$500 ar \$100 ir *nario rėmėjo*, *metinio nario*, *nario pritarėjo*, kas paaukvoja institutui ne mažiau kaip \$25, \$10, \$5 per metus. *Čia minėtais nariai gali būti taip pat draugijos, bendrovės ir kitokie junginiai*. Už ypatingus institutui nuopelnus yra teikiamas *garbės nario* vardas.

Tad, mielas tautietai, nepaliki šio didelio kultūringo darbo nuošalėje, bet tuojau pat stoki į Lituanistikos Instituto narių eiles. Šia proga dėkojame ir tiems, kurie, nelaukę ypatingo raginimo, yra pirmieji atsiuntę savo įnašus institutui. Sutikimą būti instituto nariu kartu su piniginiu įnašu (auka) prašome tuojau pat siųsti šiuo adresu: *Institute of Lithuanian Studies. J. Kutra, Secretary. 2405 West 51st Street, Chicago 32, Ill.*

Dr. Petras Jonikas
Lit. Instituto prezidentas
Anthony J. Rudis
Iždo Tarybos pirmininkas

Dan Kuraitis
iždininkas
Jonas Kutra
sekretorius

SVEIK INAME

Rozaliją Mazeliauskiene,
naują Illinois valstijos direktorę.

LINKIME

geriausių sekmių Moterų Sąjungos
darbuotėje.

SU SĄJUNGIETĖMIS

MASS., MAINE IR N. H. APSK.

M. S., Mass., Maine ir N. H. apsk. suvažiavimas įvyko spalio 31 d., 1954 m., Athol, Mass.

Apsk. vice-pirm. E. Tepper pakvietė valdybą užimti vietas. Vietos klebonas gerb. kun. P. Juraitis atkalbėjo maldą ir nuoširdžiai sveikino delegates.

Kadangi apsk. pirm. A. Perekšlienė gulėjo ligoninėje, buvo paskirtos trys delegatės ją aplankyti: J. Mack, V. Liutkienė ir J. Hendricks. Nutarta apsk. vardu pasiųsti A. Perekšlienei gėlių. Palikta E. Tepper dalyką ap rūpinti.

Centro Pirm. J. Mack sveikino suvažiavimą.

Suvažiavimo prezidiumas — pirm. M. Pauliukonienė, vice-pirm. E. Tepper, rašt. M. Puzar, išd. T. Mitchell.

M. Delionienė peržiūrėjo mandatus ir iššaukė atstovių vardus. Dalyvavo 29 delegatės iš keturių kuopų.

5 kp. Worcester, Mass., J. Mack, U. Daukantienė, M. Watkins, M. Pauliukonienė, O. Sidabrienė, V. Liutkienė, G. Kaneb, M. Delionienė, M. Puzar, J. Sepavich, M. Urmonas, M. Valkavich.

58 kp. Nashua, N. H., T. Mitchell, O. Utkienė, J. Hendricks.

69 kp. Worcester, Mass., B. Miller, N. Sinkavich, K. Stakūnienė, M. Kuraišienė.

71 kp. Athol, Mass., A. Mojelnickienė, S. Jasukienė, M. Karoblienė, O. Gildutis, M. Perekslis, E. Tepper, A. Koltun, A. Kumstis, O. Grožienė, O. Lapelienė.

Praeito suvažiavimo protokolas priimtas be pataisų. Neatsilankius apsk.

rašt. M. Tunstall, protokolą skaitė M. Puzar.

Apsk. išvažiavimo raportą išdavė M. Puzar ir M. Watkins. Pelno — \$90.00.

Izd. T. Mitchell pateikė finansinį raportą — izde yra \$156.86. Raportas priimtas.

Paskirta \$5.00 užprašyti šv. mišias už mirusias nares. 71-mai kp. pavesta tai padaryti.

G. Kaneb kvietė visas dalyvauti konferencijoje, kuri įvyks 21 d. lapkričio, šv. Petro parapijoje So. Boston, Mass. Kuopos, kurios norėtų ruošti konferenciją yra prašomos kreiptis į G. Kaneb.

U. Daukantienė įneša, kad apsk. skirtų \$30.00 vajeaus reikalams. Paremta ir priimta.

J. Mack įneša, kad laiškais būtų pranešta visoms kuopoms apie šį reikalą. U. Daukantienė apsiėmė laiškus parašyti ir paskelbti Mot. Dirvoje.

Buvo klausimas kodėl 6 mėn. apyskaita nebuvo M. D. Redaktorė pranešė, kad apyskaita nebuvo tvarkoje.

O. Sidabrienė įnešė, kad apsk. skirtų \$15.00 kiekvienai kuopai, pagelbėti siųsti delegates į seimą. Įnešimas paremtas ir priimtas.

V. Liutkienės plati apžvalga Centro pirm. J. Mack atliktų darbų ir M. S. pagerinimo buvo šiltai priimta ir apsk., reikšdamas savo nuoširdų įvertinimą Centro pirm. darbų, vienas balsais išreiškė savo pageidavimą būsimajam seimui, kad pakeltų Julę Mack garbės narę.

M. Delionienė ir N. Sinkavich apsiėmė rūpintis apsk. išvažiavimu.

M. Watkins davė įnešimą, kuris buvo paremtas ir priimtas, kad jeigu aplinkybės leis, kad toje kp., kur įvyks apsk. suv., pradėti suvažiavimą šv. mišiomis.

5-tos kp. raportą patiekė M. Watkins — turi 142 narses — kuopa gražiai veikia.

58 kp. — raportavo T. Mitchell — kuopa veikia kiek galima.

69 kp. — raportavo B. Miller — kuopa turi 80 narių — veikia kiek gali.

71 kp. — raportavo E. Tepper — yra 37 narės — veikia gražiai.

G. Kaneb paskirta pasiūsti M. S. linkėjimus National Council of Catholic Women Kongresui, kuris įvyks Boston, Mass.

"M. D." Red. parodė projektą naujam "M. D." viršeliui, kuris susilaukė labai palankių komentarų.

Sekantis suvažiavimas įvyks Nashua, N. H., vadovaujant 58 kp.

Apsk. valdyba 1954 - 1955 m. — Pirm. M. Watkins, vice-pirm. E. Tepper, rašt. N. Sinkavich, išd. T. Mitchell.

M. Pauliukonienė baigė suvažiavimą malda.

71 kp. pirmininkė kvietė visas delegates skanios vakarienės, kurią paruošė kuopos narės.

Rašt. M. Puzar

Sesijos Ved. M. Pauliukonienė

nienė, P. Doneikienė, M. Terselskienė ir Litvinienė. Narės pažadėjo jas aplankyti ir linkėjio visoms greit pasveikti. Taipgi jau keli metai serga ilgametė veikėja B. Alužienė. Nutarta ją pasveikinti Kalėdų proga ir įteikti dovaną.

Aptarus einamuosius reikalus, nutarta suruošti Kalėdų pobūvį ir knygų patikrinimą gruodžio 26 d., 6 val. vakare, Šv. Kryžiaus parapijos salėje. Tą vakarą bus pagerbta mūsų kuopos ilgametė finansų raštininkė Sofija Bartkaitė, švenčianti 21-mos kp. raštininkavimo 25 metų sukaktį.

Valdyba 1955 metams: dvasios vadas Kun. A. Bendžiūnas, pirm. J. Čepulienė, vice-pirm. P. Turskienė, finansų rašt. S. Bartkaitė, protokolų rašt. K. Cijunelienė, išd. P. Gudinskienė, išd. globėjos S. Šimkienė ir E. Gedvilienė, tvarkdarė V. Bučnienė, koresp. B. Cicenienė. Valdybą sudaro darbščios sąjungietės, ypatingai mūsų ilgametė pirm. J. Čepulienė, kuri jau 27 metai tose pareigose. Jai pirmininkaujant 21 kp. išaugo į vieną didžiausių ir veikliausių kuopų. 21 kp. sąjungietės taipgi plačiai veikia parapijoje; suteikė parapijai stambią auką jos auksinio jubilėjaus proga; aukojo naujam namui vietinėms seselėms. Apskritai kalbant, kuopa vieningai ir sutartinai darbuojasi geriems tikslams.

B. Cicenias

UŽUOJAUTA

Reiškiame gilią užuojautą mūsų brangiai narei Marijonai Žemaitienei mirus jos mylimai motinėlei.

Reiškiame nuoširdžią užuojautą brangiai narei Onai Kundrotienei mirus jos mylimam vyrui.

5-ta kuopa ir Redakcija

CHICAGO, ILL.

M. S. 21-mos kp., Town of Lake, susirinkimas įvyko 5 d. gruodžio, parapijos salėje.

Pirm. J. Čepulienė pranešė apie įvykusį vakarą, kuris davė gražaus peleno. Serga kuopos narės: E. Raudo-

CHAPTER 5 of A. L. R. C. WOMEN'S
ALLIANCE URGED REVERENT
CHRISTMAS SEASON

A resolution to preserve the true customs of the Christmas season was adopted by the 5th chapter of Worcester, Mass., at its December meeting, and appeared in the local "Catholic Free Press."

The resolution advocated the continuance of the devotional practices of the faith during the great feasts of the Church, with special emphasis on Christ's place in family life during the Christmas season.

COMPLETE TEXT

Complete text of the resolution follows:

"Whereas the birth of Christ is celebrated on Christmas day and

"Whereas the gift of God's Son arouses the deepest and most sincere of responses within us at this season and

"Whereas the church of this period of the year deals exclusively with the mysteries of the Infancy of Christ,—

"Be it resolved that we, the members of the American Lithuanian Catholic Women's Alliance, let our liturgical feelings show themselves in preserving the touching customs of the great periods of faith when the feasts of the Church were gladly continued in the intimacy of family life and we pledge to place the emphasis on Christ in our homes during this joyous season of Christmas."

Resolutions committee

Julia A. Mack

Genevieve Kaneb

Matilda Paulukonis

BOSTONO KONFERENCIJOS
REZOLIUCIJOS

Naujosios Anglijos A. L. R. K. Moterų Sąjungos penktos konferencijos, įvykusios Boston, Mass., 1954 m. lapkričio mėn. 21 d., priimtos šios rezoliucijos:

1. Padidinti A. L. R. K. Mot. Sąj. skyrius visoje Amerikoje ir savo kolonijose. Pagyvinti jų veikimą, kad Mot. Sąj. būtų ne tik pagalbininkė parapijoms, bet ir veikli darbuotoja lietuvių kultūrinio darbo bare.

2. Sutelktomis jėgomis studijuoti jaunimo auklėjimo klausimus ir jų išlaikymo katalikų tikėjimui ir lietuvių tautai.

3. Aktyviai dalyvauti religiniame parapijos gyvenime ir savo šeimoj palaikyti gyvą religinę dvasią praktikuojant bendras šeimos maldas bei Švento Rašto skaitymą.

4. Palaikyti lietuviybę augančioje kartoje, naudojant kaip priemonę lietuviškas katalikiškas organizacijas, lietuvių jaunimo stovyklas, knygas ir periodinę spaudą. Palaikyti ir gaivinti šeimoj lietuviškus papročius; viską kas primena Lietuvą išlaikyti ir perduoti vaikams.

5. Kad nebūtume mažumoj, bet daugumoj, tai stengtis palenkti į savo pusę jau lietuviškai nebemokančius, bet lietuviškos dvasios asmenis. Palaikyti lietuviškos katalikiškos dvasios anglų kalba leidžiamą spaudą.

6. Išlaikyti lietuviybę ir prisidėti prie Lietuvos laisvinimo darbo. Visko siekti su Kristumi ir per Kristų.

7. Šventųjų Marijos Metų užbaigimui atžymėti, organizuoti ir dalyvauti maldininkų kelionėse į Marijos šventoves.

Rezoliucijų Komisija

BROOKLYN, N. Y.

Brooklyno Apreiškimo parapijos M. Sjungos 29 kuopa, savo metinės šventės proga, lapkričio 28 d. paminėjo visos Sjungos 40 metų veikimo sukaktį.

Po pamaldų sąjungietės, susirinkusios į parapijos salę prie gausiai apkrautų valgiais stalų ir pasistiprinusios pusryčiais, panagrinėjo direk. M. Galdikienės iškeltus klausimus, būtent: Kodėl aš sąjungietė? Kokia nauda būti sąjungiete? Kodėl nėra jaunųjų mūsų tarpe? Ko tikiuosi ateityje iš Sjungos?

Minėjimui vadovavo pirm. O. Dobrovolskienė. Viešnia Dumblienė pasveikino sąjungietes ir pasidžiaugė gražiai suorganizuota švente.

Buvusi kuopos pirm. Kivitenė nupasakojo savo įstojimo į Sąjungą priežastis. Sąjunga katalikiška ir lietuviška; jai rūpi dvasios ir kūno reikalai. Praktikuoja pamaldumą ir ugdo draugiškumą lietuvių moterų tarpe. Suminėjo gražias sąjungiečių tradicijas: mirusių narių paminėjimą ir ligonių lankymą.

M. Kaukarienė, įstojusi į Sąjungą prieš 5 metus, nurodė kokį dvasinį džiaugsmą suteikia ligonių lankymas ir duota auka naudingam reikalui.

Vicepirm. Mockeliūnienė pasi-
džiaugė malonumu patarnauti sąjun-

gietėms ruošiant vaišes, kurioms nesigaili nė laiko nė aukos. Dėkingai prisiminė savo talkininkes Pukelienę ir Rainius.

Rainienė padėjo dalyvėms už gražią nuotaiką. O. Dobrovolskienė papasakojo savo pirmųjų veikimo metų prisiminimus; įstojusi prieš 33 metus, čia gimus ir augus, gražiai moka lietuviškai kalbėti. Ji sakė, kad jauna būdama, ji daug ko pasimokė iš Sjungos, bevaidindama vakaruose ir lankydamą įvairiais klausimais surengtus kursus. Prisiminė savo bendradarmes — Mikulskienę ir Terabeizienę.

Kašėtienė iškėlė vienybės ir draugiškumo reikšmę narių tarpe.

Terabeizienė kalbėjo apie jaunąją kartą, kuri atitrūko nuo lietuvių visuomeninio veikimo. Jos manymu, tai atsitiko dėl to, kad nebuvo susirūpinta jaunąsias sudominti ir patraukti į Sąjungą.

K. Grajauskienė nurodė, ko ji tikisi iš Sjungos: visų pirma, — gero, planingo veikimo, kuris vestų Sąjungą į didesnius laimėjimus. Ypatingai gyvas reikalas papildyti sąjungiečių eiles jaunomis jėgomis. Pageidautina, kad Sąjunga duotų daug dvasios maisto paskaitomis, kurios praplėstų moterų akiratį ir sudomintų platesniais gyvenimo klausimais. M. D.

Lith. Bibliography Service
602 Harvey St.
Danville, Ill.

MOTERŲ SAJUNGOS CENTRO VALDYBA 1953-55 M.

DVASIOS VADAS —
Rev. F. Juškaitis
432 Windsor St.
Cambridge, Mass.

PIRMININKĖ —
Julia Mack
9 Dean St.
Worcester 2, Mass.

1-VICE-PIRM. —
Ursulė Daukantas
14 Commonwealth Ave.
Worcester, Mass.

2-VICE-PIRM. —
Augusta Šatkienė
1420 So. Cicero Ave.
Cicero 50, Ill.

RAŠTININKĖ —
Marijona Vaičiūnienė
1927 So. 49th Ave.
Cicero 50, Ill.

IŽDININKĖ —
Donna Kamm
6604 S. Washtenaw Ave.
Chicago 29, Ill.

IŽDO GLOBĖJOS —
Vera Galnaitė
717 W. 18th St.
Chicago 16, Ill.

Natalie Šatūnienė
6519 So. Washtenaw Ave.
Chicago 29, Ill.

REDAKTORĖ —
Matilda Pauliukonienė
32 Arthur St.
Worcester 4, Mass.

DIREKTORĖS
CONNECTICUT
Charlotte Serwo
1064 Boulevard
West Hartford 7, Conn.

ILLINOIS
Rožė Mazeliauskienė
3405 S. Lituania Ave.
Chicago 8, Ill.

MARYLAND
Veronika Paulienė
417 West Pratt St.
Baltimore, Maryland

MASS., MAINE ir N. H.
Marcelė Watkins
110 Barnard Rd.
Worcester, Mass.

MICHIGAN
Ona Kase
16234 Lesure Ave.
Detroit 27, Mich.

NEW YORK ir N. JERSEY
Magdalena Galdikienė
125 41 82nd Ave.
Kew Garden, L.I., N.Y.

OHIO
Ona Stepulionienė
6700 Superior Ave.
Cleveland, Ohio

PENNSYLVANIA
Julijona Tamanauskienė
218 Oak St.
Minersville, Pa.

SKUNDŲ KOMISIJA
Ona Sidabrienė
6 Commonwealth Ave.
Worcester 4, Mass.

Albina Poškienė
6606 S. Washtenaw Ave.
Chicago 29, Ill.

Jadvyga Čepulienė
5526 So. Wolcott St.
Chicago 36, Ill.

DAKTARAS-KVOTEJAS
Dr. S. Biežis

LEGALIS PATARĖJAS
Adv. Konstant Savickas

COOKING CONTEST ANNOUNCEMENT

We expect to announce, in the March issue the winners of the Cooking Contest.

Judges for English recipes: Adelė Krotulienė of chapter 53 Linden, N. J., and Jean Ukso of chapter 46 Chicago, Ill.

There were no Lithuanian recipes submitted.